

תורה אור פז:

1 הדעת נע לרדף חשדן
קלע חלל איזלע חשדן
2 איוב אל דעת דובר
דוברי אל בהשגל
3 איוב אל לה
4 ודו אדא דבר י
5 דקרבא אלל אל איוב
6 יאמר י אל חלמי חתמי
7 דאס קר וטער דער
8 כי אל דכרת אל בנה
9 כעבו איוב כ
10 אישענו שלטען איוב
11 אהל אל דקרבא
12 חתמי חתמי ובלד
13 חשדו ויבא שני ממעון
14 חתמי חתמי ובלד
15 ודעו ויחן לטוב לנד
16 ולתלם
17 כי אב
18 ודו כי אל תאזב
19 על פי התמונה וילד
20 בראית א
21 ודו לו שבעה בנים
22 ושלש בנות איוב
23 ויבא ויחן שני חתמי
24 עקעס חתמי חתמי
25 ודעו איוב כ י
26 ודו אדא נח עשר
27 חלמיש נע י חתמי
28 ודב כי חתמי כען
29 חתמי חתמי
30 עובס נעק נקעס
31 ויחור לו
32 ואברם קן אל מיס
33 ון כר אל אברם
34 בראית כ
35 ודו חתמי ודו ודא
36 ודו חתמי ודו ודא
37 בראית כ
38 כי כשרה נחא ודא
39 חתמי חתמי ודא
40 חתמי חתמי כ
41 ודו חתמי חתמי
42 ודו חתמי חתמי
43 ודו חתמי חתמי
44 ודו חתמי חתמי
45 ודו חתמי חתמי
46 ודו חתמי חתמי
47 ודו חתמי חתמי
48 ודו חתמי חתמי
49 ודו חתמי חתמי
50 ודו חתמי חתמי

בבוחלא דרישאק במינה. אע"י
 ב"ר אובמא וכוונא (וילנא)
 כי היכי דכחול דרישאק מקוין ומאיר
 נאה משאר נשים וקנין הפוך ג' שון ר'
 והשתא אחי שפיר הא דמיימי ותקרי
 ב' שון עינין דכחול דומה לפוך שנותנין
 כחול געין אלל לפירוש רש"י גדרס י'
 וכוונא דרישאק ק"ה לבג"א א"כ
 מאי מיימי ותקרי ב' שון עינין ויונתן
 מרגס נדר וכרכוס רשק ^ו וכרכוס
 כפרים ע"ה נגדים ע"ה רישאק (סיד ד'
שבב חולא חולא אורחא מאיר דר'
 מתרפא. וא"ת והא כימי
 אברהם אמאי לא היה חולי געולם
 דלמ"ה נעקב אל הפועלים (וי"מ
 ד' פ"א) דע דייקא לא היה חולא ועד
 אלישע לא היה דלחלש ואיתפח ומיניין
 לתומר דהא בחולה של מה אירי
 וכו"ל ר"י מפרשים דע דייקא לא
 היה דלחלש היינו חולים של מיתה מלאן
 ואילין היה דלחלש חולי של מיתה ולא
 היה דלחלש עד אלישע:
בא ע"י נערה המאורסה. ואם
 תאמר והלא נעטו בני
 נח על נערה המאורסה דלמ"ה נפ'
 ארבע מיתות (פסדיון דף ט: ושם ד"ה
 נערה) געולת ענין לא להן ננסות
 לתפסה ולא נעלה אף יס אורח ר"י
 דאף על פי שלא נעטו מכל מקום
 מוכשר הדבר כמו ושט את הבכורה
 אף על פי שאינו מנוסה על כך:
 גלגה
 או ^ו מיתותא ^ו יוהי כי החל
 באה לעולם ריש לקיש אמר
 רבייה באה לעולם מפני מה
 דכתיב ^ו יוהי לו שבענה בני
 קרן הפוך ימימה שהיתה דומה
 לקרנא דקיש מחייבו עליה ב'
 במינה שנאמר ^{כי} תקרי ^ב
 ליה אבוב רביה באה לעולם
 לעולם בלא זכרים ובלא נקבו
 בלא בסם ובלא בורסי אשו
 אברהם בכל ^י מאי בכל ר'
 "אחרים אומרים בת היתה
 אברהם אבינו שכל מלכי מז'
 תליה בצוארו של אברהם א'
 מן העולם תלאה הקדושה ברין
 דבר אחר שלא מרד עשו
 מגלן דכתיב ^ו יבא עשו מן
 תבשיל של עדשים לנחם א'
 מה ערשה זו אין לה פה א'
 ומחזרת על באי העולם מא'
 אותו רשע כאלו היום בא
 את הבכורה בא על נערה
 הרג את הנפש כתיב הכא
 הכא ^{למה} זה לי וכתיב ה'
 וישט את הבכורה דכתיב ^ו
 וירב חמא בר בוי' הו' יתבי
 (א) ^{כי} מיתה שיש לה גועיה
 קאמינן והא ישמעאל דכתיב
 ישמעאל עשה השובה בחיי א'
 חשיב להו אלא מעתה ^ו יקבר
 אדבורי אדבריה ומדאדבריה

דכחול הוא שחור כדפרס
(מ:!) היינו דמיח למחלה ה"פ
משלר מחלה כך היא היסה
קקן עור פני משה (שמות לו)
ללדת עולה לראש ה
וימות ואני מזומין לה
ומניחו לפניו ואלמלי
(6) מתאחר רגע אחד
לא נתחלק לי בין א
יחולל אילות תשבור
בשעה שכורעת ללדת
שמכישה בבית הרחם
ואלמלי מקיים רגע א
מיד מתה בין רגע לו
איוב לאויב נתחלק
דיבר ודבריו לא בהו
דברתם אלי נכונה כ
מכאן שאין אדם
י"ישמעו שלשת רעי
הזאת הבאה עליו
אליפו התימיני ובלדד
ויועדו יחדו לבוא א
ויעדו יחדו אמר רב
שנכנסו כולן בשער א
ואחד שלש מאות פרס
דאמרי כליאל הוה לו
הוה להו וכיון דכמש
היינו דאמרי אינשי א
הארם לרוח על פני
ר מריבה באה לעולם
לא נכפלו בנותיו של א
ושלוש בנות ויקרא ש
ליום קציעה שהיה ריה
מערכא קרנא דקדש ל
נפוך *רבי שמעון ברב
אמר לי בר קפרא
ית אלא אשרי למי שב
י מי שאומנותו בוסמ
כי מאיר אומר שלא
לו לאברהם ובכל שמ
ורח ומערכ משכימין ל
אביו שכל חולה הרוא
הוא בגלגל כמה אמר
בימיו דבר אחר *שע
השרה והוא עיף ותנא
ת יצחק אביו [ומ"ש
אבל אין לו פה דב
י בינייהו איכא בינייהו
מאל גערה מאורסה ויה
באורסה כתיב הכא ויה
עיף וכתיב התם "ואי
תם "זה אלי ואנוהו ו
יביו עשו את הבכורה
קזיה דרבא וקא מנמנמ
ו היא מיתתן של צדי
ביה גוייעה ואסיפה אד
אביו שנאמר "ויקברו א
ו אותו עשו ויעקב בניו
שמע מינה תשובה ע

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

דרקון. נחש: מכיפס. נוסכה: ומסרפס. לשון רשיון: שאין אדם נפסס. להחמיץ על שהוא מדבר קשה מחמת עבר יסורין דקאמר ללא כדעת ידבר לא אחר (לא) כדעש ידבר אללא כל דשמה: כללי הו' ללו. כתרים וכל כתר שלש פרטיושן אש את שמה מחוקק על פרטיו וכןשנאין יסורין על אחד מהן פרטיו שמהם וכן אליני: דכש"י: פלטי"א: או כחכא דכחרי דלויט. אס אין לו ללחם אוהבים נח לו שימות: לרוב על פני השלמה וכוונת יולדו וגו': רביה כלס פלולס. כשולדה נח לפי שמהמהת להיות לו לו: וע: הופלנו כיופי. ואין לך כפל טוב ממני: שמוס ליוס. ברה חמה: כקליטס. מין נוסס הוא: קרנא דקס. מין חין וקרנא שמשמין כמ' ככס: כורכמא דרישקא. כרכוס של גן הגלגל בניניה: כמייס. שהוא מעולה (ס) ממין שכלר בשמים אילנענינות. חוה שזכרם: משמיים לפסחו. ליטול עזה ממני: אידלי יומא. הוגבה ששם כשהמה וזרחת: אידלי קלידא. מיקל החולי: אכל אין לו פס. שהוא יסד ודומס: עדין אין לכן פס. כמו שיש לפולין ולשאר מני קטנות כמין סדק: לנחומי כביעי. אין להם פס אכל אינס מנגלגלס: כנגלגל: וטס אס הכבורה וזכה את העבודה שהיה נכסות שט מרגוס של כיוון מדוע הקולמי (שמואל ב יט) מרגוס יוחנן אשטנטי: כלל

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמרא -"יש בברי אהרן
עין מדרג רבס כהנאס פ'
סו: שם אהרן יוסא. פ'
נדרס דף ה ע"א כהנאס
ד"ה חורנא דיומא:
שם יחפאעל עשה תשובה.
עין סנהדרין דף קד ע"א
וכתוב חס סס וכתוב:
ישס יומא דף לד ע"כ ד"ה
מעשה:

הגהות הב"ח

(א) נ"ו: לו מאחר נעז' אחר
מיד נזיל ונתן כין: (ב) שם
ומתראם ויולדת ואלמלי
מקשים נענ: (ג) שם ודלי
דלמיתו משמיה דר' יוסי
(ד) נח מתה שם נח נגשה:
(ה) שם יחזק ופתחלל עני
מכרי ישימאלל קשיש
ליצחק מ"ט דקחשבו
ליה ליצחק מקמיה ש"מ
תשובה עבדו ואדבריה
ליצחק מקמיה ודלמל דרך
פתחן: (ו) ש"ר ד"ס
נמיה שזא מוטול משאר
מכרומין מ"ל:

לעזי רש"י

פֿלטייִא [פֿלצידֿא].
כמוש, כמושים.

מוסף רש"י

אֵינֶנּוּ גִּיטוּת. לִהְיוֹת בָּקִי
בְּהִלּוֹת הַהוֹלָה וּמַחֲלֹת
הַשָּׁמַיִם יוֹמָא בְּחַיָּה.
מִשְׁכִּימֻן לַפְּתָחוֹ. לְמִלֵּל
כְּמוֹתָא «חַיָּה» דְּרַדְקִי.
חֹרֵס עַל הַגִּיטוּת לְכַנֵּס
וּבְחַיָּה שְׁמִינִי. אֲדַבְרִי
אֲדַבְרִי. הוֹלֵךְ אֶת יַחַק
לְפָנֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ בְּחַיָּה.

רבינו גרשום (המשך)

שורח שחור
 שורח מלא: רישת
 כל'ו אריוניל: כמיה
 שורח משיב: כמיו
 ריכמא רישת: קריקו
 איניל: מה חמו צע
 הי' הרבה בתו צע
 הית' הי' צע שני:
 אשניצניצני גורלה: שה
 צע (אותו צע) הרבה
 כמולות וצו שולאל: מה
 יאצו צע: ארלי יומא
 [שחרת]: כעשמיש יומא
 שחמת אחת: אה
 ארלי צע: מריל חולת
 מחיל וצו מביד: לו
 אה: מה אכל: מה ערשה
 שאן לה: מה שאן לה
 שח בוקר: לחסור כמיו
 ולמאן אכר מה ערשה א
 לה מה צע: (ומן) ארלי
 ומוצחין ארלי צע ארלי
 כמ ערשה ולמאן אכר
 מה ערשה לו מוגלול
 כרצין אן מחסין כמ
 אשין מוגלול: כמ
 ערשה: לאחר כשח
 צע: לזחא ארלית: קסיה